

Dueodden til Hammeren er. Det maa være rigtigt at gøre Tidsfristen ens rundt omkring hele Bornholm og Christiansø. For øvrigt er der ikke Enighed mellem Bornholms Fiskere om dette, jeg har saaledes modtaget en Strivelse fra ikke mindre end 46 Fiskere fra Rønne, hvori de erklære, at de ville helst være fri for nogen Bestyttelse uden for Søterritoriet for deres faste Fatselænder, men derimod er det mig bekendt, at alle Fiskere rundt omkring paa Kysterne uden for Rønne nu holde paa denne Bestyttelse, hvorfor jeg ogsaa mener, at det er rigtigt at faa en Bestemmelse desangaaende indført i Konventionen. Forholdene kunne jo være noget forskellige med Hensyn til Fiskeriet derovre, enten det sker paa Kyster med Sandbund eller paa Klippekyster. Det næste Vædringsforslag, Vædringsforslag Nr. 8, er stillet af Udvalget med Undtagelse af 3 af dets Medlemmer, og det gaar ud paa, at Maalet for Tunger, saaledes som det er bestemt i Artikel VIII, ændres fra $11\frac{1}{2}$ til $10\frac{1}{2}$ Tomme, og jeg skal tillade mig paa Flertallets Vegne at anbefale dette. Vædringsforslag under Nr. 9 er jo kun en Følge af, at Konventionen ikke kan komme til at træde i Kraft til den Tid, man forudsatte, da Forslaget for to Aar siden første Gang blev forelagt. Dernæst er der et Vædringsforslag af Mindretallet, af 3 Medlemmer i Udvalget, men det skal jeg for øvrigt ikke komme nærmere ind paa, for jeg har hørt Mindretallets Motivering og den højtærede Landbrugsministers Udtalelser her til. Vædringsforslag under Nr. 11 skal jeg tillade mig paa hele Udvalgets Vegne at anbefale. Det gaar ud paa, at Artikel X. udgaar, nemlig at dens Forbud mod Hummerfiskeriet bliver hævet, idet det vil være en alt for streng Bestemmelse for Hummerfiskeriet i Kattegat. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Udvalgets og Flertallets Vædringer.

Nr. Jensen (Hjørring Amts 2den Valgkreds): Vædringsforslag under Nr. 10 om en Forandring i Artikel VIII. er stillet af mig sammen med de ærede Medlemmer for Frederikshavn (S. Madsen) og Helsingør (Chr. Rasmussen), og vor Hensigt med Forslaget er at befærme vore Kystfiskere, thi bliver Overenskomstens Artikel VIII. vedtagen, ville Forholdene være grumme ugunstige, for ikke at sige umulige, for vore Kystfiskere. I Slutningen af Artikel VIII. hedder det, at man ikke maa have Lov til paa Søterritoriet at fiske Rødspætter under $11\frac{1}{2}$ Tomme. Det hedder endvidere, at de ikke maa have Lov til at færdes i Baad paa Søterritoriet med Fisk under denne Størrelse. Første Del af

sidste Stykke af Artikel VIII. forekommer mig at være utydlig, endogaa i den Grad, at jeg tror, det vil være vanføseligt for Kontrollen at afgøre, hvorvidt Bestemmelsen kun gælder Dæksbaade eller Kutterfiskere eller tillige Baadfiskere eller Kystfiskere. Det er ret uforståeligt, men jeg forstaar dog godt, hvad Meningen er. Det fremgaar tydeligt af Bemærkningerne til Artikel VIII., at Meningen er den, at Kutterfiskerne maa ikke have Lov til at færdes paa Kattegattet eller langs med Kysterne med Rødspætter under $11\frac{1}{2}$ Tomme, men det synes mig, at Bestemmelsen kan forstås, som om de nok maa have Lov til at færdes inden for Søterritoriet med slige Undermaalsfisk. Det gør, at de ogsaa kunne strabe med deres Snurrevaad langs Kysterne, men det værste er, at derimod Baadfiskerne ikke maa eller kunne fiske paa de fælles Færvande, det vil sige, de maa nok, naar de kunne faa fiske Rødspætter, der alle ere paa $11\frac{1}{2}$ Tomme. Det er imidlertid umuligt for vore Kystfiskere at komme paa de Blåser, hvor der kan fiske Rødspætter af denne Størrelse. Jeg skal nævne et Eksempel: Fiskerne fra Sæby tage ikke sjældent over til Væssø og fiske, nemlig Nord for Væssø ved Nørre Rønne, thi der er en god Fiskeplads for Rødspættefiskeriet, men det vilde efter Artiklen være dem umuligt at komme hjem med den Fangst, de have faaet derovre ved Nørre Rønne. Det hører heller ikke til Sjældenhederne, at Baadfiskerne fra Frederikshavn og Bangsbo Strand tage over til Nørre Rønne, og de ere lige saa uheldigt stillede, idet de ikke kunne komme hjem med Fangsten. Det hedder i Slutningen af Stykket, at de maa ikke have Lov til at have Fisk under det Maal i aabne Baade og Hyttefade, men der staar ikke noget om, at de ikke maa have Garnene slæbende bag efter Baaden. Kontrollen vil imidlertid efter al Sandynlighed alligevel anholde dem, hvis de træffe dem med Undermaalsfisk i Garnene ude paa det fælles Søterritorium. Den Bestemmelse, som træffes her i Artikel VIII., er en grumme heldig Bestemmelse for Kutterfiskerne, for dem, der fiske med Dæksfartøjer, thi de ville altid kunne komme ud paa dybt Vand, ud i det aabne Hav, hvor de større Fisk er, og det vil være let for dem at rette sig efter Bestemmelsen. Det er jo selvfølgelig ogsaa for dem, at Overenskomsten med Sverige blev indgaaet, og derfor have de særlig Fordelen deraf. Det kan jo ogsaa være ganske rigtigt, at man arbejder hen til, at Kutterfiskerne faa saa stor en Fordel af Loven som muligt, men samtidig maa man dog vogte sig for ikke at gaa hen og ødelægge Kystfiskeriet,